

תפ"ח (מרכז) 46485-10-15 - מדינת ישראל נ' מאור ישראל מלול

תפ"ח (מרכז) 46485-10-15 - מדינת ישראל נ' מאור ישראל מלול ואח' מחוזי מרכז

תפ"ח (מרכז) 46485-10-15

מדינת ישראל

נגד

1. מאור ישראל מלול (עציר)

2. רון אהרון שבח (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[14.11.2016]

כב' השופט מנחם פינקלשטיין, סג"נ, אב"ד כב' השופטת ליאורה ברודי, כב' השופט רמי אמיר

ב"כ המאשימה עו"ד מורן טרבלסי ועו"ד לירון שטרית

ב"כ הנאשם 1 עו"ד ישראל קליין

ב"כ הנאשם 2 עו"ד דוד יפתח ועו"ד דן ענבר

הנאשמים הובאו על ידי שב"ס

החלטה

אנו מתירים לנאשמים לחזור בהם מהכפירה.

אנו מתירים הגשת כתב אישום מתוקן.

הכרעת דין

על יסוד הודייתם בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון, מורשע הנאשם 1 בעבירה של סיוע לחבלה בנסיבות

מחמירות לפי סעיף 333 + סעיף 335 + סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

הנאשם 2 מורשע בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 + סעיף 335 לחוק העונשין.

גזר דין

1. שני הנאשמים הודו בפנינו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, והורשעו בעבירות של חבלה בנסיבות מחמירות (הנאשם 2), וסיוע לחבלה בנסיבות מחמירות (הנאשם 1). יצוין כבר עתה כי בכתב האישום המקורי הואשמו שניהם בעבירות חמורות יותר של ניסיון לרצח בצוותא חדא, וכן בעבירות הצתה והשמדת ראייה. שמענו מספר עדים בתיק זה, ובעיצומה של פרשת התביעה הגיעו הצדדים להסדר כאמור. הסיבה המרכזית לכך, לפי דברי ב"כ הצדדים, היא קשיים ראייתיים שעלו במהלך המשפט, ואין מדובר רק בקשיים שגם אנחנו נוכחנו בהם, אלא בקשיים נוספים בנושאים ראייתיים מהותיים שצפויים היו להתברר בהמשך ההליך המשפטי.
2. המדובר באירוע שהתרחש ביום 30.8.15, סמוך לשעה 10:00 בבוקר, בנתניה. לפי כתב האישום המתוקן, ביקש ברוך בוקל ממקורב שלו להסיע אותו לבית של דודו. לאחר מכן נהג בוקל בקטנוע לכיוון ביתו. במהלך הנסיעה חזר ערבו שני הנאשמים לבוקל ונסעו ברכב טויוטה בסמוך לקטנוע; הנאשם 1 נהג בטויוטה, והנאשם 2 ישב במושב האחורי. בשלב מסוים האיצו שני הנאשמים את מהירות נסיעתם, במכוון והתנגשו עם חזית רכבם במהירות ובעצמה בחלק האחורי של הקטנוע שעליו נהג בוקל, וזאת במטרה להעיף את בוקל מהקטנוע. מעצמת הפגיעה עף בוקל מהאופנוע ונפל ארצה. לאחר התאונה, בלם הנאשם 1 את הרכב, ואז יצא הנאשם 2 מהדלת האחורית השמאלית של הטויוטה, כשבדו אקדח טעון, ועל פניו הוא חובש מסיכה כדי למנוע את אפשרות זיהויו. באותו זמן נסע הנאשם 1 אחורנית. במקביל התקרב הנאשם 2 לבוקל, ובין השניים התפתח מאבק פיזי שמטרתו שליטה באקדח. במהלך המאבק נורתה ירייה מהאקדח, ובוקל נפצע בירכו השמאלית. בוקל המשיך להיאבק עד שהשיג שליטה באקדח, אחז בו והסיר את המסכה מעל פניו של הנאשם 2. מיד לאחר מכן ירה בוקל באקדח לעבר הכביש, וזאת כדי לבדוק את תקינות האקדח במקרה שהנאשמים יחזרו למקום האירוע.
- בוקל הובהל לבית החולים כשהוא סובל מכאבים חזקים ומאיבוד דם רב. הוא הגיע לבית חולים במצב קשה, אושפז למספר ימים במחלקה לטיפול נמרץ, עבר ניתוח דחוף בכלי הדם, וקיבל ארבע מנות דם. החבלות שנגרמו לו באותו אירוע הן בין השאר פצע ירי בירך השמאלית, פצע נוסף בעכוז, ושפשוף בסמוך לעכוז.
3. הסדר הטיעון הוא נקוב בעונש. לפי הסדר הטיעון - יוטל על הנאשם 1 עונש מאסר בפועל של 20 חודשים בניכוי ימי המעצר, וכן מאסר על תנאי. על הנאשם 2 יוטל עונש מאסר בפועל של 4 שנים פחות יום בניכוי ימי המעצר, וכן מאסר על תנאי.
4. שני הצדדים הסבירו בטיעוניהם מדוע יש מקום שבית המשפט יכבד את הסדר הטיעון. ב"כ המאשימה עמדה על הקשיים הראייתיים הרבים שעלו בתיק זה. נתון חשוב נוסף הוא האפשרות, שבתיק זה הייתה מתחייבת התביעה להציג ראייה הנוגעת לקליטת שיחה מרכזית, ובכך היו יכולות להיחשף שיטות חקירה שמן הראוי שיהיו חסויות. כמו כן, הביאה המאשימה בחשבון את הודייתם של הנאשמים.
5. ב"כ הנאשמים עמדו גם הם בעיקר על הקשיים הראייתיים, והם הדגישו כאמור כי אנו נחשפנו במהלך שמיעת הראיות רק לאפס הקצה של הקשיים הראייתיים. בין השאר, ציינו הסנגורים שהקושי בראיות נוגע ללב ראיות המאשימה, והדבר אפילו נוגע למחלוקות רבות שקיימות באשר לזיהוי תוכן הדברים המדויק שנאמר באותן שיחות המפלילות לפי עמדת התביעה. שני הסנגורים מסרו שבמקרה זה נעשתה עבודה רבה מצד שני הצדדים בהבנת הראיות וניתוחן, וכן הוסיפו שהסדר הטיעון נעשה על דעת גורמי הפרקליטות הבכירים, ובכללם פרקליטת המחוז.
6. אכן, העיון בכתב האישום המתוקן מלמד על כך שבכתב אישום זה לא פורטו עובדות מרכזיות שהיו בכתב האישום המקורי, ובין השאר לא נכללה בו גם הפרשה של בקשת הנאשמים לנסוע לחו"ל, משמע אין המאשימה קושרת בין העובדות נושא כתב האישום המתוקן לבין בקשת הנאשמים לנסוע לחו"ל.

יחד עם זאת, ברור כי גם מה שפורט בכתב האישום משקף התנהגות חמורה ביותר של מעשים נפשעים שבוצעו בטבורה של עיר, והדעת נותנת שאילולא הסדר הטיעון לעונש, העונשים הראויים היו חמורים יותר מהעונשים המבוקשים במסגרת הסדר הטיעון. יחד עם זאת, מקובל עלינו שכאשר הסדר טיעון המוצע על ידי הצדדים נובע מקשיים ראייניים, ובמיוחד כאשר מדובר בקשיים ראייניים ניכרים כמו במקרה זה, הרי יש מקום ככלל לכבד הסדרי טיעון מסוג זה, ואיננו רואים מקום לסטות מהפסיקה הרצופה שקבעה את הכלל הזה.

7. לפיכך, החלטתנו היא לאשר את הסדר הטיעון ולהטיל על הנאשמים את העונשים שהוצעו על ידי הצדדים.
8. על הנאשם 1 אנו מטילים עונש מאסר בפועל של 20 חודשי מאסר החל מיום 2.9.15.
כן אנו מטילים על הנאשם 1 - 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם 1 לא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות מסוג פשע.
9. על הנאשם 2 אנו מטילים עונש מאסר בפועל של 4 שנים פחות יום אחד. עונש מאסר זה יימנה מיום המעצר, 2.9.15.
כן אנו מטילים על הנאשם 2 - 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם 2 לא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות מסוג פשע.
הודעה לשני הנאשמים זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

החלטה

אנו מבטלים בזאת את מועדי ההוכחות שהיו קבועים בתיק ואלו הם: 17.11.16, 29.11.16, 5.12.16, 6.12.16, 15.12.16, 22.12.16, 3.1.17, 2.2.17, 13.2.17.
הנאשמים לא יובאו על ידי שב"ס באף אחד מהמועדים האמורים.
המזכירות תוציא הודעות ביטול זימון לשב"ס.
יבוטלו שירותי הקלטה בתיק זה לכל המועדים האמורים.
אנו רושמים לפנינו את הודעת הצדדים, כי ב"כ הצדדים יגישו בקשת ביטול לדיונים הקבועים בבית המשפט העליון בימים 16.11.16 (לגבי נאשם 1) ו-27.11.16 (לגבי שני הנאשמים), בנוגע לעניין המעצר, ואין להביאם על ידי שב"ס לבית המשפט העליון למועדים אלה.

ניתנה והודעה היום י"ג חשוון תשע"ז, 14/11/2016 במעמד הנוכחים.
השופט מנחם פינקלשטיין, סג"נ, אב"ד
ליאורה ברודי, שופטת
רמי אמיר, שופט